

IRAN - UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

PARKWEG 13 - 2585 JH THE HAGUE

THE NETHERLANDS

TELEPHONE: (070) 52 00 64

دادگاه داری دعوی ایران - ایالات متحدہ

پارک وگ ۱۳، شماره پستی ۲۵۸۵ جی اچ لاهه، هلند

تلفن ۵۲۰۰۶۴ (۰۷۰)

14-32

پرونده شماره ۱۴

شعبه سوم

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داری دعوی ایران - ایالات متحدہ
ثبت شد - FILED	
No. 14	شماره
Date JUNE, 25, 82	تاریخ
1361/4/4	شماره

وایت وستینگهاوس اینترنشنال کامپنی

خواهان

(و خوانده متقابل)

حکم شماره ۳ - ۱۴ - ۷

- و -

بانک سپه - نمایندگی نیویورک

خوانده

(و خواهان متقابل)

حکم

حاضران:

از جانب خواهان: آقای جفری دی . سی . بیسٹ

لوئیس، لمب، لایبی اند مکگری

وکیل دعوی

از جانب خوانده: آقای زین العابدین یعقوبی

آقای مهدی حبیبی امین

آقای علی شجاعی

نمایندگان بانک سپه

قسمت يكم - شرح وقايع

در تاريخ ۳۱ اکتبر ۱۹۷۹ برابر با ۹ آبان ۱۳۵۸ ، خوانده ، يعنى بانک سپه ايران - شعبه نيويورک چکى در وجه خواهىان ، وايست وستنيگهاوس اينترنشنال کامپنى ، شعبه اى زوايتکانسار ليديتدا اينداستريز اينکورپوريتد ، به مبلغ ۲۹۸'۷۵۷/۴۵ دلار صادر نمود . در ۱۴ نوامبر ۱۹۷۹ / ۲۳ آبان ۱۳۵۸ خواهان چک مذکور را جهت وصول در " ايکوئى بنک ان . ت . توديع کرد . به موجب دستور شماره ۱۲۷۰ رياست جمهورى ايالات متحده مورخ ۱۴ نوامبر ۱۹۷۹ و مقررات ناشيه از آن ، دارائيهاي خوانده در ايالات متحده مسدود گرديد . بنا بر اين ، در تاريخ ۲۱ نوامبر ۱۹۷۹ / ۳۰ آبان ۱۳۵۸ ، ايکوئى بنکان . ت . چک پرداخت نشده را به خواهىان برگشت داد .

خواهان در تاريخ ۲۱ فوريه ۱۹۸۰ / ۲ بهمن ۱۳۵۸ با مراجعه به يکى از دادگاه هاى نيويورک يک حکم مرضى الطرفين در مورد اصل مبلغ چک تحصيل نمود . طرفين راجع به ثبت مبلغ حکم به ميزان رقم چک عهده صندوق توافق کردند . بنا به تصريح حکم مزبور خواهان به شرح زير موافقت نمود :

" خواهان زائد بر مبلغ حکم ادعايى نخواهد داشت و خوانده نيز متعهد به پرداخت وجبه زائد بر آن نخواهد بود ، مگر به موجب دستورالعمل اجرايى شماره ۱۲۱۷۰ ، به شماره ۴۴ ثبت فدرال ۶۵۷۲۹ (۱۹۷۹) و مقررات مربوطه اداره کنترل دارائيهاي خارجى ايالات متحده . "

در ماه مه ۱۹۸۰ / ارديبهشت ۱۳۵۹ ، خواهان بمنظور وصول وجه چک اقدام به طرح دعوا در يکى از دادگاههاى لندن نمود . دعواى مزبور هم اکنون ، با توجه به بيانيه الجزاير در مورد حل و فصل دعاوى و بدليل طرح دعوا در ديوان داورى ، معلق است .

خواهان اصل مبلغ چک را بعلاوه بهره متعلقه از تاريخ ۱۴ نوامبر ۱۹۷۹ ، بنا به تعيين و تشخيص ديوان داورى مطالبه مى نمايد . علاوه بر اين خواهان ، حق الزحمه وکلا و هزينه هاي متحمل شده جهت وصول چک در نيويورک و لندن را مطالبه مى کند . خوانده که طى جلسه رسيدگى

خود را در قبال اصل مبلغ چک مدیون اعلام کرده بود، نهایتاً ادعای خواهان را رد کرده است. ادعای بهره نیز به همین ترتیب رد شده است.

خوانده، طی دادخواست متقابل خود، بابت هزینه های متحمل شده در رابطه با دعاوی مطروحه در دادگاههای نیویورک و لندن ادعای خسارت می کند.

خواهان ادعاهای مطروحه در دعوی متقابل را رد می نماید.

بعلاوه، خوانده طی یک "دفاعیه تکمیلی" که متعاقب دادرسی تسلیم نموده بابت دسترسی غیر مشروع خواهان به پاره ای مدارک و اسناد بانکی خوانده ادعای خسارت می نماید.

خواننده بابت هزینه های متحمل شده در رابطه با جریان دادرسی در دیوان مطالبه خسارت نموده است.

صلاحیت دیوان در مورد این دعوا مورد اعتراض نمی باشد. این پرونده در تاریخ ۳۰ مارس ۱۹۸۰ / ۱۰ فروردین ۱۳۵۹ جهت رسیدگی به شعبه سوم دیوان داورى ارجاع شد. طرفین تصریح کردند که اظهارات کتبی آنان در حکم ادله و مستندات ایشان خواهد بود. به طرفین فرصت بیشتری داده شد که هرگونه مطلبی دارند ایراد نمایند و طرفین نیز از این فرصت استفاده کرده و مطالبی ایراد نمودند.

قسمت دوم - دلایل صدور حکم

دیوان متقاعد شده است که نسبت به پرونده حاضر صلاحیت رسیدگی دارد.

خوانده نهایتاً هیچگونه تعهدی بابت پرداخت اصل مبلغ چک نپذیرفته و در این رابطه به ماده ۱۱ "آئین نامه اعتبارات اسنادی چاپ اطاق بازرگانی بین المللی استنادجسته است.

دیوان معتقد است که ماده استنادی خوانده ارتباطی به این مورد نداشته و خوانده از تعهد پرداخت اصل مبلغ چک مبرا نمی باشد. در رابطه با ادعای بهره اصل مبلغ استنتاجات دیوان داورى به این

شرح است. حکم مرضى الطرفین مورد بحث، به نحو مقتضى در تاریخ ۲۸ فوریه ۱۹۸۰ / ۹ اسفند ۱۳۵۸ در دفتر دادگاه نیویورک به ثبت رسیده است. طبق قوانین نیویورک تا تاریخ ۲۴ ژوئن ۸۱ (۶۰/۴/۳) به هر حکمی از تاریخ ثبت ۶ درصد بهره در سال تعلق می گرفت. در ۲۵ ژوئن ۱۹۸۱ / ۴ تیر ۱۳۶۰ بموجب اصلاحیه ای بر این قانون نرخ بهره سالانه مبالغ احکام ۹ درصد تعیین گردید. (مقررات قانون آئین دادرسی مدنی نیویورک، مواد ۵۰۰۳، ۵۰۰۴ و ۵۰۱۶ (۱۹۸۲)). از آنجا که دین مورد بحث قابل پرداخت در نیویورک بوده، و حکم مرضى الطرفین نیز در نیویورک به ثبت رسیده است، قانون ایالت مزبور برایین مورد حاکم است.

خواننده مدعی است که هیچ نوع دینی بابت هیچ نوع بهره ای بعهنده ندارد، زیرا که به دلیل دستور ریاست جمهوری در مورد انسداد وجوه بانک در ایالات متحده پرداخت چک غیر ممکن گردیده بود. خواهان، از سوی دیگر، مدارکی ارائه نموده، حاکی از آنکه در طی دوره مورد بحث به وجوه خواننده در ایالات متحده بهره تعلق گرفته است. با توجه به مدارک اخیر الذکر و نیز با توجه به این واقعیت که خواننده حکم مرضى الطرفین را قبول کرده است، روشن است که خواننده نمی تواند از پرداخت بهره قانونی مبلغ چک مورد دین مبرری باشد. لکن بدلیل اینکه خواهان در حکم مرضى الطرفین، فقط به اصل مبلغ رضایت داده، بنابراین بابت مدت زمان مقدم بر تاریخ حکم یاد شده، یعنی ۲۸ فوریه ۱۹۸۰ (۵۸/۱۲/۹) مستحق دریافت بهره نمی باشد. (رجوع شود به بالا ماده ۵۰۰۳)، علیهذا، دیوان معتقد است که خواهان از تاریخ ۲۸ فوریه ۱۹۸۰ / ۹ اسفند ۱۳۵۸ لغایت تاریخ این حکم مستحق دریافت بهره اصل مبلغ چک به نفعهای مقرر طبق قانون نیویورک می باشد.

دیوان هیچگونه دلیلی بر صدور حکم خسارت بابت هزینه های خواهان در رابطه با دعاوى مطروحه وی در دادگاههای ایالات متحده و انگلستان، نمی یابد.

در مورد ادعای متقابل خواننده نسبت به حق الزحمه وکلا و هزینه های

دادرسى ، به نظر ديوان خواهان هيچ نوع منع قانونى نداشته كه در محل ديگرى كه وجوه خوانده مسدود نبوده اقدام به طرح دعوا و متعاقبا تحصيل و اجراى حكم نمايد . بنا بر اين ، خوانده مستحق دريافت خسارت بابت هزينه هاى ادعايى در دعواى متقابل خود نيست .

در مورد ادعاى خوانده بابت خسارات ناشيه از دسترسى خواهان به برخى اسناد و مدارك خوانده ، ادعاى متقابل مزبور به موقع به ثبت نرسيده و بنا بر اين نمى تواند توسط ديوان مورد رسيدگى واقع شود (رجوع شود به ماده ۱۹ مقررات ديوان) . بعلاوه ، موضوع دعواى مطروحه در ادعاى متقابل ، طبق مفاد بند ۱ ، ماده دو بيانيه حل و فصل دعاوى در حيطه صلاحيت ديوان نيست .

با توجه به مراتب فوق ديوان خوانده را مستحق دريافت هزينه هاى داورى نمى داند .

قسمت سوم - حكم

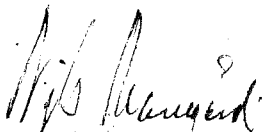
عليهذا ، ديوان داورى به شرح زير حكم مى دهد :

خوانده ، بانك سپه - ايران ، شعبه نيويورك ملزم به پرداخت مبلغ دويست و نود و هشت هزار و هفتصد و پنجاه و هفت دلار و چهل و پنج سنت (۷۵۷/۴۵ ' ۲۹۸ دلار آمريكايى) به اضافه بهره سالانه به نرخ شش درصد (۶%) از تاريخ ۲۸ فوريه ۱۹۸۰ / ۹ اسفند ۱۳۵۸ لغايت ۲۴ ژوئن ۱۹۸۱ / ۳ تير ۱۳۶۰ و به نرخ نه درصد (۹%) از تاريخ ۲۵ ژوئن ۱۹۸۱ / ۴ تير ۱۳۶۰ لغايت تاريخ صدور اين حكم ، به خواهان ، وايت وستنيگهاوس اينترنشنال كامپنى ، مى باشد و پرداخت مزبور بايد از محل حساب تامينى مفتوحه ذيل بند ۷ بيانيه جمهورى دموكراتيك خلق الجزاير ، مورخ ۱۹ ژانويه ۱۹۸۱ صورت گيرد .

بدینوسیله حکم مزبور، به منظور ابلاغ به کارگزار امانی،
به ریاست دیوان تسلیم می گردد...

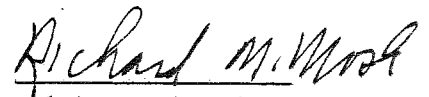
لاھتہ

به تاریخ : ۲۵ ژوئن ۱۹۸۲ / ۴ تیر ۱۳۶۱

نیلس منگارد

بسم الله الرحمن الرحيم

علاوه براینکه بطور کلی مسئله بهره و
خسارت تاخیر تادیه از جمله مسائل بسیار
مهمی است که باید در دادگاه عمومی مورد
بررسی و اظهار نظر قرار گیرد اصولاً در وضع
کنونی که این مسئله در دستور کار دادگاه
عمومی قرار گرفته قبل از اتخاذ تصمیم
از طرف این دادگاه با صدور رای مخالفم.

ریچارد ام . ماسکا

مصطفی جهانگیر ثانی